

426 Sunt un pribeag fără de țară

Sunt un pri - beag fă - ră de ța - ră Ră - tă - ci - tor prin - tr-un pus - tiu,
 4 Dar am în ce - ruri o co - moa - ră, Și ța - ra mea e-n veș ni - cii.
 8 **Refren** Mă-n-drept spre cer să-L văd pe Dom - nul Să nu mai fiu un pe - re - grin,
 12 Căci du - pă - ce-am să trec Ior - da - nul, Se va sfâr - și al meu sus - pin.

1 Sunt un pribeag fără de țară
 Rătăcitor printr-un pustiu,
 Dar am în ceruri o comoară,
 Și țara mea e-n veșnicii.

Refren:
 Mă-ndrept spre cer să-L văd pe Domnul
 Să nu mai fiu un pelerin,
 Căci după ce-am să trec Iordanul,
 Se va sfârși al meu suspin.

2 Voi lepăda a mea povară,
 Eliberat de crucea grea,
 Nădejdea mea nu o să moară
 Când voi intra-n odihna Sa.

3 Tu vezi ce grea e-naintarea,
 Mă lupt să biruiesc mereu,
 Un dor nespus mă cheam-acasă,
 E dorul după Dumnezeu.

4 Și voi parcurge calea toată,
 Și va ajunge-al meu sfârșit.
 Primit voi fi cu bucurie,
 Acasă când voi fi sosit.